

Listy

z Rokycan/ 9-2010

Aktuální hesla:

*Lidé dělný probud' se, a poznej sílu tvojí, pakli tvoje paže chce, všechny stroje stojí!
Ne prosit, ne žebrat, jen zápasit zdárně, za práva a svobodu neválčí se špatně!* (stará dělnická hesla
z poč. 20. století)

Měsíčník OV KSČM Rokycany. Ročník 14. Jen pro vnitřní potřeby.

Z jednání OV KSČM dne 18. srpna 2010

OV KSČM se sešel k jednání, podle plánu na druhé pololetí roku 2010, aby projednal stav stranické práce na úrovni okresní organizace, zvláště pak, aby posoudil přípravu komunálních voleb.

Jednání bylo provedeno za přítomnosti 18 členů OV. Přítomen byl i zástupce KR KSČM s. Vébr. Na závěr bylo projednáno a schváleno usnesení, které ukládá jednotlivým základním organizacím, členům strany a odpovědným funkcionářům úkoly pro další zabezpečení chodu okresní stranické organizace.

Okresní výbor na základě svého jednání:

Schválil: - Zprávu o stavu přípravy voleb do obecních zastupitelstev v roce 2010

- Uvolnění potřebné částky z účtu OV k rychlé pomoci postiženým povodněmi v Libereckém kraji.
- Současně vyzval všechny členy okresní organizace i ostatní občany rokycanského okresu, aby dle svých možností, rovněž přispěli finanční částkou postiženým. Finanční prostředky předejte na OV KSČM co nejdříve,

- volbu s. Olgy Hoškové, ze ZO KSČM ve Zbiroze, za novou členku OV KSČM,

- volbu s. Michala Vatahy za nového člena PL KR KSČM,

- volbu s. Ladislava Jelínka za člena VV OVKSČM,

- program jednání a zabezpečení plánované porady s předsedy ZO KSČM dne 25.08.2010.

Potvrdil: Složení kandidátních listin pro volby do OZ v jednotlivých obcích a to: Břasy, Těškov, Zbiroh, Sirá, Cekov, Dobřív, Holoubkov, Kamenný Újezd, Mirošov, Mýto, Strašice, Volduchy, Podmokly, Rokycany, Hrádek, Cheznovice, Přívčice, Mlečice, Chlum, Terešov, Lhota pod Radčem, Drahoňův Újezd, Hůrky, Trokavec a Skomelno.

Vzal na vědomí: a) Zprávu o činnosti VV OVKSČM od minulého zasedání OV, kterou podal s. Dufek. b) Návrh VV OVKSČM, aby rozbor hospodaření byl projednán v následujícím jednání OV v měsíci říjnu, po provedení finanční závěrky. c) Rovněž s rozbohem hospodaření bude projednána i příprava rozpočtu na rok 2011.

V nadcházejících komunálních volbách 15. a 16. října 2010 zvolme poslance, kteří budou prosazovat požadavky pracujících a sociálně slabších obyvatel našich měst a vesnic

d) Informaci o přípravách slavnosti Haló Novin (18.9.2010) a text propagačního letáčku.

Informaci o setkání na Kunětické hoře (4.9.2010).

Uložil: a) Vyhodnotit diskuzi z jednání OV - zodpovídá předseda s. Šmejkal b) Výborům ZO KSČM je uloženo, aby zaměřily svoji přípravu na přípravu místních volebních programů a rovněž se zaměřily na zajištění volební kampaně - zodpovídají výbory a předsedové ZO.

c) Všem členům OV KSČM ukládá povinnost aktivně se zapojit na zajištění volební kampaně v místě své ZO KSČM a v místě kam bude delegován.

Jiří Zajíček

Zamýšlení k nadcházejícím komunálním volbám

V úterý 10. srpna v 16. hodin byl poslední termín pro podání kandidátní listiny politických stran, hnutí a koalic pro obecní volby, které se mají uskutečnit 15. a 16. října 2010.

V Rokycanech bylo v termínu zaregistrováno několik kandidátek politických stran. Plnou kandidátku postavila i Komunistická strana Čech a Moravy. Občané budou volit 21 zastupitelů do městského zastupitelstva.

Rozčarování občanů po parlamentních volbách se jistě odrazí ve volbách komunálních. Voliči, kteří dali své hlasy nově vzniklým stranám VV a TOP 09, možná přehodnotí svá stanoviska ve volbách na komunální úrovni. Po nástupu tvrdé pravicové vlády bude třeba, aby se běžnými starostmi občanů zabývaly alespoň radnice.

Hektické povolební období přejde a začne opět běžný život se všemi strastmi i radostmi. Občané našeho města budou opět sledovat, jaké změny se v jejich okolí odehrávají, po jak opravených chodnících chodí, po jakých silnicích jezdí. Budou hodnotit čistotu ulic a parků, co se v městě buduje, jak je zajišťována jejich bezpečnost příslušníky městské policie, jak a kde mohou parkovat, na jakých hřištích si jejich děti hrají.

A nad tím vším je třeba se zamyslet již nyní. Každý občan, kterému na jeho městě záleží, by se měl zamyslet nad tím, co se mu za poslední volební období ve městě líbilo a co si zaslouží kritiku. Měl by se zamyslet i nad svojí účastí na zasedáních městského zastupitelstva, zda využil občanského práva na nich vystoupit a říct svůj názor.

Nad kandidátními listinami je třeba se zamyslet. Vybrat lidi, kterým věříme, kteří pro nás a naše město již něco pozitivního vykonali. Práce komunálního politika není jednoduchá. Je za ním vše hned vidět. Každá jeho činnost je pod veřejnou kontrolou. A kromě toho má každý člověk jiný názor na danou problematiku.

Tady nejde ani tak o politiku jako o kladný vztah k lidem, o snahu pomáhat budovat město a učinit tak život v něm pro občany příjemnější. V současné složité ekonomické situaci světové hospodářské krize, je práce komunálních zastupitelů mnohem složitější. Omezují se dotace ze státní pokladny, získat peníze z Evropské unie na městské projekty je vzhledem k povinnému spolufinancování těžké. Proto si je třeba těch, kteří na radnici kandidují, vážit.

Zástupci KSČM s. Zdeňka Lišková, s. Jiří Zajíček a s. František Pavelek, v zastupitelstvu našeho města pracovali zodpovědně pro občany i pro město a snažili se jejich problémy řešit. Ze své činnosti skládali pravidelně účty a informace o městském dění přenášeli na veřejnost.

V minulých letech měli velkou důvěru u našich občanů. Dejme kandidátům KSČM v letošních komunálních volbách svůj hlas, aby prosazovali v orgánech samosprávy požadavky prostých lidí – pracujících v továrnách, obchodech i v dalších veřejných službách, nezaměstnaných, důchodců i obyvatel žijících v bídě....

Volme proto celou kandidátku KSČM.

Karel Šmejkal, předseda OV KSČM

O demokracii kapitalistické a demokracii lidové

1. O nerovnosti mezi lidmi. Je nutná či je vadou lidské společnosti?

Všech dosavadních náboženství se otázky rovnosti mezi lidmi, byť povrchně dotýkaly. Jejich rady však vládnoucí vrstvy vždycky obrátily ve svůj prospěch – aby se jim s boží milostí snadno a dobře vládlo. Ve všech dosavadních stádiích lidské společnosti se objevovaly teorie a ideologie o spravedlivé lidské společnosti, v níž by nebyly tak obrovské sociální rozdíly mezi lidmi. Tyto sporadické filosofické názory vládnoucí vrstvy (světské i duchovní) pálily veřejně na hranicích jako vysoce škodlivé a pro ně nebezpečné.

Ke zrodu skutečných vědeckých názorů na to, že lidská společnost je naprosto nespravedlivě organizována, přicházejí od nástupu francouzských osvícenců koncem 18. století a vrcholí marxistickým výkladem, jehož závěry jsou podnes - a budou i v budoucnu neotřesitelné: Dějiny lidstva jsou dějinami třídních bojů a vytyčily heslo: **Proletáři všech zemí, spojte se!**

Dnes se všichni tváří, že proletáři již neexistují, protože všichni jsou kapitalisté, ergo není, co by je pod rudým praporem spojovalo. Ale je to přetvářka. I dnes existují stamilióny a miliardy skutečných proletářů ve všech kontinentech planety Země a je nabíledni, že se opět začnou sjednocovat jako dříve proletáři manufaktur a éry páry.

Nerovnost mezi lidmi vytváří nutné třídní rozdíly, společenské nepokoje a třídní boje. Oprávněně lidové masy pozvedávaly a pozvedávají zbraně na obranu svých nejzákladnějších lidských práv proti národnostnímu útlaču a sociálnímu útisku. Nerovnost

mezi lidmi je v příkrém rozporu s deklarovanou svobodou i s pomyslnou demokracií – a o existenci nějakého skutečného humanismu ani nemluvě. A nerovnost vědomě vnucována – tedy útlak a vykořisťování s cílem zbohatnutí, nemá nic společného s hlásaným a tak silně vytrubovaným humanismem.

Nerovnost mezi lidmi a sociální útisk obrovských mas pracujících probouzí boj pracujících za lepší životní podmínky, který je zcela legitimní a nedá zastavit či kriminalizovat žádnými zdánlivě zákonnými prostředky – vydáváním zákonů a nařízení o zákazu třídního boje, zákazu vztyčování rudých praporů, nošení dělnických symbolů, shromažďování, demonstrací, veřejného vyhlásování a prosazování svých požadavků – a v krajních případech i ozbrojeným bojem. Takto se chovala lidská společnost po celých snad již čtyři tisíce let své civilizační existence. **To by museli současní vládcové nejprve zákonem zakázat kapitalismus, aby pak legalizovali zákaz třídního boje.**

Mocni vždycky krutě trestali tyto pokusy o získání trocha svobody, trocha demokracie i kusu žvance. Vládnoucí třídy vystupovaly pokaždé velmi krutě a krutě veřejně či na bitevních polích se vypořádávaly s masami lidu. Počet obětí těchto represí v dosavadních dějinách lidstva dosahují stamilióny padlých, umučených a bídou a mizérií uštvaných lidí.

2. O demokracii a rovnosti dneška

Nejprve několik citátů z úst současných českých politiků a žurnalistů, které byly proneseny před nedávnem:

Exposlanec ODS Jan Bürgermeister, který za své členství ve výboru Státního fondu dopravní infrastruktury pobírá ročně 108 tisíc Kč a kterému se nelíbí snaha Nečasovy vlády tyto odměny zrušit: Bürgermeister prohlásil: „Prosím vás, to jsou tak směšně nízké peníze, že nemá smysl je řešit. To nemá žádný vliv na chod státních financí“.

Další citát, tentokrát o rovnosti mezi lidmi: „Patologickým jevem je (...) popírání rovnosti ve jménu svobody, redukováno do platební karty. **Svoboda nemůže být bez rovnosti, protože kde není rovnost, tam zákonitě vzniká nesvoboda.** A když se ideály, na nichž stojí a s nimiž padá demokracie, ale vlastně i kapitalismus staví jeden proti druhému, **je to počátek konce epochy...**“ Tato slova neprohlásil žádný marxista, ale komentátor Práva J.F. (21.8.2010), který pozdě ale přece zjistil, že kapitalismus a jeho demokracie nemají nic společného s rovností mezi lidmi.

Třetí citát: Filosof V. Bělohradský též v Právu téhož dne píše: „**Tato vláda (Nečasova) posouvá zemi od demokratického kapitalismu k autoritativnímu režimu privilegovaných,** pokouší se oslabit sociální předpoklady demokracie v celé společnosti... tato vláda je vládou „škrťů“ a v nejobecnějším smyslu chce škrtnout společnost a nahradit ji společenstvím vlastníků...“

3. O demokracii kapitalistické a demokracii lidové v minulosti a dnes

Nás však zajímá především jedno vysoce aktuální téma: **kapitalistická demokracie a lidová demokracie (lidová vláda lidu)**. Když se ohlédneme do hloubky historie lidské společnosti, zjistíme, že v průběhu několika tisíc let lidské civilisace proběhly tisíce společenských explozí. Zjistíme, že

všechna dosavadní masová lidová hnutí (vystoupení) – otroků, nevolníků, poddaných, dělníků manufaktur i dělníků zglobalizovaných pracujících v nových superkapitalistických otrokárnách, projevující se jako nepokoje, povstání a sociální revoluce, měla jeden cíl a v podstatě podvědomě probíhala pod jednou a stejnou ideologií – pod ideologií proletariátu, i když o ni nevěděla zhora nic: Jediným jejich cílem bylo svrhnout vládu utlačovatelů a utiskovatelů – otrokářů, feudálů (moc církevní a světskou) kapitalistů i superkapitalistů (dnešních globalizátorů) v civilních šatech či v khaki uniformách, kteří vesele pod prapory šíření „demokracie, svobody a humanismu“ rozsévají po celém světě masově smrt.

Věděly ty miliónové masy, bojující po tisíciletí proti vykořisťování něco o demokracii? Nikoliv, nevěděly a ani po ni zdaleka nebo vůbec netoužily. Co tedy s těmito masami, byly to zločinné, banditské, teroristické a extremistické, nebo demokracie kapitalistická je pouhou chimérou a pláštěm k balamucení těchž miliónů a stamiliónů dnes sociálně a etnicky utlačovaných? **V průběhu tisíciletí ona povstání a revoluce, krvavé střety s utlačovateli, tyto masy jen podvědomě cítily, že je třeba za lidskou svobodu, za rovnost a za skutečný humanismus nastolit takovou vládu, která by se podobala lidové demokracii, demokracii, v které by hlavním cílem byla skutečná vláda lidu a nikoliv vládců a peněz, šílené propagandy a nenávisti, bezohledného vykořisťování a vlády lži a podvodů.**

Všechna tato vystoupení proletariátu i novodobých otroků podvědomě nebo (dnes již) vědomě bojovala a bojují za nastolení skutečné lidové demokracie a odmítají demokracii kapitalistickou, jakou nám nabízejí dnes kapitalističtí šamani, kterým nejde o nic jiného, nežli o nadvládu nad miliardami novodobých otroků a samozřejmě o obrovské zisky k uspokojení svých životních cílů – nakonec však nikdo nic si s sebou v hodině poslední nevezme.

Kde není rovnost

Výsledkem této úvahy je, že tam kde není aspoň relativní společenská rovnost mezi lidmi, nemůže být ani demokracie, ani svoboda, ani humanismus – neboť vykořisťování nikdy nemohou být svobodní. Chybí jim totiž právě ta prostá lidská svoboda, která je nezbytnou součástí existence demokracie. **A jediná vědomá či podvědomá demokracie, která sluší a patří lidskému pokolení je ta skutečná lidová demokracie, demokracie nastolena většinou lidí – i na úkor velmi úzké a omezené vrstvy – kteří si ji zaslouží nejvíce.**

Dnes 95% masově sdělovacích prostředků - do roztrhání těla sloužících nově restaurované kapitalistické společnosti - nás chce ústy tisíců propagandistů přesvědčit, že již nastala ta pravá demokracie pro lidstvo – demokracie kapitalistická. Což je naprostý podvod, který má poskytnout současným vykořisťovatelům i legální a mravní důvod k rabování beztak hubených peněženek pracujících.

Peníze chudých se přelévají do kapes bohatých. Za slepou důvěru již platíme, aby se boháčům vedlo lépe

Při posledních parlamentních volbách se to šikovně povedlo v Česku českým feudálním či kapitalistickým podnikatelům.

Ano, vy obyčejní a hloupí lidé tam dole v městech a vesnicích, podvedli jsem vás, neodhalili jste naše podvody, od teďka tedy plaťte za svou zaslepenost. My vám nabízíme kapitalistickou demokracii – vy nám budete za to platit ze svých skromných příjmů.

To je tedy kapitalistická demokracie, která se vyznačuje tím, že její propagandisté nám denně vyplachují mozky a jednou za čtyři roky nás vyzvou, abych šli volit – a koho? No přece ty, kteří nás klamali, klamou a budou klamat.

Jsem si vědom toho, že dnes všichni oponenti mohou prohlásit, že zrovna dnes a nyní vládne v Česku ta pravá lidová republika, neboť ve volbách zvítězila většina „lidu“, z které vzešla současná „lidová“ čili „demokratická“ vláda. Je tomu skutečně tak? Reprezentuje tato vláda a tento parlament skutečně lidové masy, skutečnou lidovou republiku? Všichni víme, jakými volebními triky a podvody se současný parlament a jeho vláda konstituovaly: Tento parlament a tuto vládu zvolila tučná a bezohledná propaganda, tučný a všehoschopný kapitál, peníze, zisky, mocný pravicový tisk, který vlastně parlament předem „volí“ a diktuje, jaký bude. Oponenti mohou oponovat, že takto to obvykle v demokratické společnosti chodí! Jenže, když to chodí takto s obrovskými propagandistickými a finančními podvody, pak to zdaleka a vůbec nebyly svobodné volby, ale soutěž o to, kdo nejvíc

zaplatí, zalže a naslňuje, ten vítězí. To rozhodně však nezvítězily podvedené obrovské masy lidu, z jejichž vybledlých kapes dnes tahají ti „zachránci nahoře“ peníze, aby zachránili koho? Banky, lichváře, zbohatlíky, mocný soukromý sektor – za peníze chudých. To však není pravá a skutečná lidová demokracie, která má chránit lid, ale demokracie oligarchů a plutokratů. To však není „třetí cesta“, kterou by se měl obírat svět „postsocialistický“ a „post kapitalistický“.

Existuje po kapitalismu a socialismu třetí cesta?

Zdá se, že se lidstvo pohybuje v bludném kruhu, že kromě kapitalismu a socialismu neexistuje třetí cesta. S největší pravděpodobností nám nikdo neukáže právě tu spasnou třetí cestu. A přesto existuje: Bude to opět návrat k socialismu, ve kterém bude dominovat právě ta skutečná demokracie – demokracie pro skutečnou většinu lidí a nikoliv pro „většinu“ kapitalistů. Tato lidová demokracie bude rozhodně blíž jak k lidem, tak i k Přírodě a jejím živým či neživým obyvatelům, ke kterým se dnešní zglobalizovaný kapitalismus chová bezohledně, ba můžeme jeho chování charakterizovat jako skutečný holocaust Přírody. Jen si připomeňme ropnou katastrofu na planetě Zemi nadnárodní firmy British Petroleum v Mexickém zálivu, která se podobá apokalypse a kterou způsobila honba za zisky. Tato katastrofa má a bude mít nedozírné následky pro lidstvo i pro život na moři na desítky let dopředu. Ty peníze firmy BP plynou do sejfů nejmocnějších tohoto světa. A to nemůže být třetí cesta, ale cesta do pekel. To, že kvůli ní zahynuly milióny obyvatel moří a paktiva jsou zřejmě „vedlejšími“ ztrátami současné civilizace.

Jak z toho bludného kruhu ven? Nic netrvá věčně, i kapitalismus a imperialismus současné doby mají odměřeny svůj čas, neboť vývoj lidstva i Přírody nelze zastavit žádnými režimovými a skupinovými zákony, nařízeními či vyhláškami. Otázkou je, aby nynější obludný kapitalismus nepřivedl svým rabováním planetu Zemi vniveč. A rovněž otázkou je, jak dlouho bude lidstvo „spát“ a trpět destrukci, aby v honbě za zisky současná amorální kapitalistická vrchnost a vláda nepráva ničila od základů velkoplošně velebné živé i neživé dílo Přírody. (Cis)

Nejen o srpnu 1968

Jiří JANOUŠKOVEC

Haló noviny 21. 8. 2010

Vstup vojsk Varšavské smlouvy na naše území v noci z 20. na 21. srpna 1968 měl nedozírné důsledky nejen na mezinárodní revoluční hnutí, ale i na přátelství československých občanů k Sovětskému svazu.

Tento fakt si většina občanů uvědomila bezprostředně poté, co ke vstupu vojsk došlo. Většina lidí, byť se mnozí z nich aktivně účastnili protestů adresovaných vojákům, kteří ač nezváni, vstoupili na naše území, nevystupovala proti socialismu. Ba naopak.

Události z tohoto dne jsou spojovány s tzv. pražským jarem, které převážně dělnické a komunistické strany přijímaly s porozuměním. Stejně jako většina občanů tehdejší Československé socialistické republiky. Nic z toho, co se nakonec stalo, nelze však vytrhovat z celkového kontextu existence dvou vojenských bloků – NATO a Varšavské smlouvy.

Ať už se díváme na srpnové události roku 1968 jakkoliv, nelze přehlédnout, že byly důsledkem liknavosti tehdejšího vedení komunistické strany. Je totiž nesporné, že mnohé události napovídaly, že v ČSSR existuje relativně početná skupina lidí podporovaná ze Západu, jež měla zájem na tom, odstranit socialismus. O tom se nemluvílo a nemluví ani dnes. Tehdejší Dubčekovo vedení na to nereagovalo, pokud ano, tak se značným zpožděním, jak ostatně ukazují i pozdější analýzy z doby popřevratové.

Těžko na několika řádcích hodnotit události před dvaatřiceti roky, a ani to není cílem tohoto zamyšlení. Tehdejší Evropa (ale nejen ona, i svět byl takový) byla rozdělena. Varšavská smlouva, politická a vojenská organizace, byla vytvořena ke společné obraně socialistických zemí proti NATO. Taková byla doba.

S tehdejší politikou KSČ byli její partneři nespokojeni a dávali jí to opakovaně na jednáních najevo. Vedení strany na jejich připomínky nereagovalo. Důsledkem pak byl, zjednodušeně řečeno, 21. srpen. Události té doby na území ČSSR provázela řada tragédií, které si pamatujeme, a těžko na ně zapomenout. Antikomunisté je snaživě házejí na bedra českých komunistů. Ti však, právě na základě zkušeností ze srpna 1968, důsledně odmítají pobyt jakýchkoliv cizích vojsk na území českého státu, o

něž se současní mocní snaží. Snaha dostat k nám americké vojáky je až nestydatá právě (a nejen proto) v souvislosti se zkušeností, kterou dnes vzpomínáme.

Srpnové události roku 1968 byly bolestné. Na dlouhá léta poznamenaly nejen Československo, ale i mezinárodní dělnické a komunistické hnutí. Ukázaly, že žádné politické spory, byť jsou sebezásadnější, nelze řešit silou. Ostatně i válečná tažení USA v řadě zemí zdůvodňovaná obranou demokracie či zájmů této velké země jsou tohoto dokladem.

Myslím si, že není od věci připomenout citát z rozhovoru Vojtěcha Filipa, předsedy ÚV KSČM, který jsme zveřejnili 21. srpna 2008, v němž se kriticky vyjádřil ke vstupu vojsk Varšavské smlouvy. Považuje ho za selhání, kdy převážilo vojenské řešení nad politickým: »Z těchto pozic také čeští komunisté ve svých prohlášeních k tomuto datu konstatovali, že (citace ze stanoviska KSČM z roku 2002 – pozn. red.) stín mocenského zásahu hluboce ovlivnil možnosti rozvoje socialismu u nás a negativně ovlivnil postavení levice v Evropě.« Na tom není co měnit, dodal tehdy Filip.

Netřeba se rozebírat den po dni událostmi, které se odehrávaly nejen v noci z 20. na 21. srpna 1968, ale i ve dnech, týdnech, měsících a rocích následujících. Jsou dostatečně známé a existuje k nim dostatek informací, ať již faktických (dokumenty) či spekulativních (mnohdy účelově hodnocených).

A i proto bychom, podle mého názoru, měli připomínat, že i vojenská nátlaková politika USA a jejich přátel, k nimž, žel, ČR patří, s sebou nese tragédii pro život milionů lidí v řadě zemí světa. Prosím, myslíme na to při vzpomínce na události, které se staly před dvačtyřiceti roky v ČSSR, a jejich hodnocení.

Významné události v ekonomice za poslední týden

Propagandě pravicových vlád ve světě i u nás se nedá věřit

Václav VĚRTELÁŘ, Halo noviny 21. 8. 2010,

Končí agrese USA v Iráku? Čínská ekonomika rychle roste, na 1,3 miliardy obyvatel je to málo. Zmatečná činnost české vlády.

Mezinárodní organizace vyhláší pravidelně boj proti chudobě ve světě, ta však neustále roste. V poslední době, v období ekonomické krize, roste i v nejbohatších zemích. Je tomu tak proto, že nenažranost kapitálu je nekonečná a růst bohatství malé skupiny občanů se nadále uskutečňuje na úkor sociálně slabší většiny lidstva. Bohatství jednotlivců, rodin, je dnes až neuvěřitelné. Například v minulých dnech sociolog Jan Keller ve svém komentáři uvedl, že z majetku nejbohatší rodiny planety by bylo možné uhradit celý dluh České republiky 1530 krát. Na druhé straně mají miliony lidí příjem kolem jednoho dolaru na den. Miliony lidí umírají hladem.

I za této situace pokračuje nesmyslná agrese v Iráku a Afghánistánu a připravují se další. Současné vojenské operace stojí biliony dolarů. Jejich příčina je vylhaná – v Iráku i v Afghánistánu. V prvním případě je známo, že Irák zbraně hromadného ničení neměl. Obama slíbil, že zde válku skončí. V těchto dnech bylo oznámeno, že poslední bojová jednotka z Iráku odchází. Z 56 tisíc vojáků USA odchází šest tisíc. Zbylých 50 tisíc prý zůstává na výcvik ozbrojených sil Iráku. Nezdá se vám to směšné? Obama je již zřejmě za zenitem popularity a opět plně vítězí zájmy vojensko-průmyslového komplexu USA.

Rychlý růst v rozvojových zemích nestačí

V posledních dnech se mnoho hovoří o rychlém růstu ekonomiky v rozvojových zemích, zejména v Číně. V minulém roce ekonomika USA, Eurozóny a Japonska zaznamenala meziroční pokles HDP 3-5 procent. V Číně byl růst HDP více než devět procent. Podobné je to i v tomto roce. Z hlediska celkového objemu hrubého domácího produktu byla v minulém roce Čína na třetím místě. Po USA a Japonsku. Vysoká dynamika růstu i velký celkový objem HDP však nestačí.

Musíme si uvědomit, že Čína má zhruba 1300 milionů obyvatel, USA asi 270 milionů a Japonsko 130 milionů obyvatel. I když se v tomto roce Čína již celkovým objemem HDP dostává na 2. místo ve světě, před Japonsko – je to málo. V objemu HDP na jednoho obyvatele (3678 dolarů) je Čína na 98. místě na světě. Naopak Japonsko (39 731 dolarů na obyvatele) je na 17. místě. Analytici předpovídají, že Čína bude do 10 let na prvním místě na světě v celkovém objemu HDP a předstihne USA. Z hlediska přijatelného vyrovnání životní úrovně je to však stále málo.

Uvedené dva pohledy na současnou situaci dokazují, že svět, civilizace, stojí skutečně na rozcestí. Jak dál? Pokračovat v současné politice ve světě převažujících pravicových vlád vede ke katastrofě, rychlejší než si dovedeme představit. Navíc k tomu mohou přispět přírodní pohromy. Stačí i rozměr současných povodní a požárů. Krize mocné nepřinutila k racionálním reformám kapitalistického systému. Nadějí je pouze probuzení levice k větší konstruktivní aktivitě a vypracování realistického programu.

Devastace ekonomiky i životní úrovně

Nejsem si jist, co v politice současné vlády pravicové trojkoalice převažuje - hloupost nebo arogantní bezohlednost? Určitě již nejsem jediný, kdo tvrdí, že tak nekompetentní a bezohlednou, asociální, krajně pravicovou vládu jsme za dvacet let budování divokého kapitalismu v Čechách ještě neměli. Je to skutečně vláda podnikatelů, milionářů a jim posluhujících. Vše, co činí, je ve prospěch bohaté menšiny na úkor sociálně slabší většiny obyvatelstva. V posledních volbách jim vyšla taktika pod heslem, pokud nás nezvolíte, čeká ČR bankrot a katastrofa, viz Řecko. Musíme si všichni utáhnout opasky. Dnes se to snaží ještě hlasitěji opakovat před podzimními, zejména komunálními volbami.

Máme již »většinovou« vládu, uvedená hesla naplňuje v úsporných programech pro tento i příští rok, a ještě více toho slibuje po realizaci dlouho propagovaných reforem (penzijní, zdravotnické, sociální). Všichni musí šetřit stejně. A proto všichni musíme platit stejné poplatky u lékaře, ve školách, v příspěvku na povodně. Všem zaměstnancům veřejné sféry krátit mzdy o 10 procent atd. V praxi to znamená další omezování příjmů podprůměrných a pokračování růstu příjmů vysokých.

Ani pravice, ale ani sociální demokraté si nekladou otázku, zda je u nás realizováno v praxi právo na spravedlivou odměnu. Minimální mzda je 8000 korun měsíčně. Nejvyšší mzdy jsou nejenom stotisícové, ale i milionové. Například MF Dnes přinesla v minulých dnech informaci, že šéf společnosti Silnice Moravy Dalibor Tesař měl loni příjem 71 milionů korun. (Není to ojedinělý případ. Šéf polostátního ČEZ měl desetkrát více.) Uvedená stavební firma žije ze zakázek na opravy silnic pro stát a kraje. Je to pozoruhodné v současné době triviální komedie ministra dopravy šetřit pár milionů právě ve výstavbě silnic a dálnic.

Hospodaření extrémní pravice pocítí stále více občanů. Ukazuje se, že u nás je nutnost pozitivní změny ve vládnutí stejně naléhavá jako ve světě. Nemůžeme však čekat, až to někdo »udělá« za nás. Je nezbytné sjednotit síly, které chtějí prosazovat sociální spravedlnost, vypracovat realistický hospodářský a sociální program, který v současné etapě bude usilovat o obnovení a prosazení principů sociálního státu uplatňovaného v minulých letech na Západě, ale hlavně v severských státech. Tedy program přijatelný i pro strany středové a mírně pravicové. Pokusit se o vytvoření vlády národní jednoty nebo shody, realizovat zásadu Ústavy, že státní moc má sloužit všem občanům. Učinit kompromisy na zásadě poměrného zastoupení. Je to nesmírně těžký úkol a podstatná změna v politické kultuře pravice a levice. Podle mého názoru je to však pro nejbližší etapu nezbytné. V tom je naděje na zásadní změnu.

Přípravy voleb do obcí, které se konají 15. a 16. října 2010

Okresní výbor KSČM, volební štáb, se zabýval přípravou komunálních voleb již v průběhu dubna a května tohoto roku.

Intenzivnější příprava byla prováděna následně v měsíci červenci. Volební štáb zhodnotil politický stav v okrese, počty základních organizací v jednotlivých obcích okresu i počty členů a sympatizantů naší strany.

Na základě tohoto bylo rozhodnuto navštívit maximum míst v okrese s cílem, ustavit stranické a nezávislé kandidátky do komunálních voleb.

Ze 68 obcí okresu, volební štáb kontaktoval celkem 30 míst obcí a měst, kde předal našim předsedům ZO KSČM, členům či sympatizantům potřebnou dokumentaci k sestavení kandidátek. Tento úkol zabezpečili členové volebního štábu, ss. Dufek, Vataha, Jelínek a s. Sýkora, společně s předsedy ZO KSČM a sympatizanty. Sestavené kandidátky bylo nutno předat na určených registračních místech v Rokycanech, v Radnicích, v Hrádku, ve Strašicích a ve Zbiroze nejpozději do 16,00 hod 10. srpna 2010.

Současný stav je následující:

a) Celkový počet obcí v rokycanském okrese činí 68.

b) Podkladové materiály (tiskopisy) byly předány celkem do 30 míst (obcí), předsedům ZO, členům strany nebo sympatizantům.

Řádně sestavené a vyplněné kandidátky byly, v uvedeném čase, předány na registračních místech. Celkem bylo podáno 25 kandidátek:

1. Stranických kandidátek bylo podáno celkem 15, v následujících obcích: Břasy, Hrádek, Těškov, Zbiroh, Sirá, Cekov, Dobřív, Holoubkov, Kamenný Újezd, Mirošov, Mýto, Strašice, Volduchy, Podmokly a Rokycany.

2. Nezávislých kandidátek, iniciovaných KSČM, bylo podáno celkem 10 - v obcích: Cheznovice, Přívětice, Mlečice, Chlum, Terešov, Lhota P.Radčem, Drahoňův Újezd, Hůrky, Trokavec a Skomelno.

3) V obcích Skořice, Kakejcov, Osek, Zvíkovec a Březina byly postaveny kandidátky nezávislých kandidátů.

Dalším úkolem okresní stranické organizace je zabezpečit účast ve volebních komisích. Tam kde máme postavenou kandidátku nám to přímo vyplývá z volebního zákona. V obcích kde kandidátku postavenou nemáme, můžeme nabídnout starostovi obce naše osvědčené členy volebních komisí. Volební štáb průběžně řeší problematiku voleb a nyní se především zaměřuje na volební kampaň, přípravu volebních programů a další.

Ing. Josef Sýkora

Pokyny k volbám do zastupitelstev obcí

Volby do zastupitelstev obcí se konají stejně jako první kolo senátních voleb v pátek 15. října 2010 od 14.00 hodin do 22.00 hodin a v sobotu dne 16. října 2010 od 8.00 hodin do 14.00 hodin.

Volič po příchodu do volební místnosti prokáže okrskové volební komisi svou totožnost a státní občanství ČR platným občanským průkazem nebo platným cestovním pasem ČR. Cizinec prokáže po příchodu do volební místnosti okrskové volební komisi státní občanství státu, jehož občané jsou oprávněni volit na území ČR průkazem o povolení k pobytu. Neprokáže-li volič svou totožnost a státní občanství ČR, popřípadě státní občanství státu, jehož občan je oprávněn hlasovat na území ČR, nebude moci volit.

Po záznamu ve výpisu ze stálého seznamu voličů (nebo z dodatku ze stálého seznamu voličů) obdrží volič od okrskové volební komise prázdnou úřední obálku opatřenou příslušným razítkem.

Hlasovací lístek pro volby do zastupitelstva obce může být vytištěn oboustranně. V záhlaví každého hlasovacího lístku je uveden název obce a počet členů zastupitelstva obce, který má být zvolen. Kandidáti každé volební strany jsou uvedeni na společném hlasovacím lístku v pořadí určeném volební stranou, a to v samostatných zarámovaných sloupcích umístěných vedle sebe.

Úprava hlasovacího lístku

Po obdržení úřední obálky, případně hlasovacího lístku, vstoupí volič do prostoru určeného k úpravě hlasovacích lístků. Pokud to neučiní, nebude moci hlasovat.

Hlasovací lístek může volič upravit takto:

Označit křížkem ve čtverečku v záhlaví sloupce před názvem volební strany pouze jednu volební stranu. Tím dá hlas jejím kandidátům.

Označit v rámečcích před jmény kandidátů křížkem toho, pro kterého hlasuje a to z kterékoli volební strany. Zakřížkovat však může maximálně tolik kandidátů, kolik členů zastupitelstva obce má být zvoleno.

Oba způsoby lze také kombinovat. Křížkem lze označit jednu volební stranu a dále v rámečku před jménem kandidáta další kandidáty, pro které hlasuje, a to v libovolných samostatných sloupcích, ve kterých jsou uvedeny ostatní volební strany. Tak volič dává hlas jednotlivě označeným kandidátům. Ale pozor! Pokud by volič tímto způsobem označil více než jednu volební stranu nebo více kandidátů, než je stanovený počet, byl by jeho hlas neplatný.

Po úpravě vloží volič hlasovací lístek do úřední obálky. Po opuštění prostoru určeného pro úpravu hlasovacího lístku ji před okrskovou volební komisí vhodí do volební schránky.

Každý volič hlasuje osobně. S voličem, který nemůže sám upravit hlasovací lístek pro tělesnou vadu, anebo nemůže číst nebo psát, může být za plentou jiný volič (ne člen okrskové volební komise), a hlasovací lístek za něj upravit a vložit do úřední obálky, popřípadě ji i vhodit do volební schránky.

Ze závažných zdravotních důvodů může volič požádat obecní úřad a ve dnech voleb okrskovou volební komisí o to, aby mohl hlasovat mimo volební místnost, ale pouze v územním obvodu stálého

volebního okrsku, pro který byla okrsková volební komise zřízena. V takovém případě vyšle okrsková volební komise k voliči své dva členy s přenosnou urnou, úřední obálkou a hlasovacími lístky.

Přednostní hlasy ve formě, jak je známe z voleb např. do sněmovny, ve volbách do zastupitelstev obcí neexistují, jsou jen hlasy pro kandidáta. Pro každé volené zastupitelstvo je jen jeden hlasovací lístek, na kterém jsou všechny kandidující strany. Počet odevzdaných lístků se nezjišťuje, jejich počet okrsková volební komise nikam neuvádí. Každý volič má tolik hlasů, kolik se volí členů zastupitelstva, může uplatnit všechny, jen několik nebo žádný.

Ať už se volič rozhodne pro jakýkoli způsob udělení svých hlasů, ty se započítávají zásadně jednotlivým kandidátům podle těchto pravidel:

Když volič označil jednu stranu a nic jiného, hlas se započte každému kandidátu strany v pořadí od prvního dále až do pořadového čísla podle toho, kolik členů zastupitelstva se volí.

Když volič označil jednu stranu a navíc její jednotlivé kandidáty, hlas se započte každému kandidátu strany v pořadí od prvního dále až do pořadového čísla podle toho, kolik členů zastupitelstva se volí a k původnímu označení jednotlivých kandidátů této strany se nepřihlíží.

Když volič označil jednu stranu a ještě jednotlivé kandidáty jiných stran, hlas se započte napřed každému jednotlivě označenému kandidátu ostatních stran a poté tolika kandidátům označené strany v pořadí od prvního dále až do počtu, kolik zbývá do počtu volených členů zastupitelstva.

Když volič označil pouze jednotlivé kandidáty (a nikoliv stranu), je jedno, zda jsou z téže strany nebo z různých stran, hlas se započte každému označenému kandidátu.

Okrsková volební komise nejdříve zjišťuje počet hlasů pro každého kandidáta jednotlivě čárkovací metodou a až poté počty hlasů pro jednotlivé strany jako součet hlasů pro její kandidáty.

Společenská kronika

Říjen 2010

50 let Hurtová Helena, Těškov
 60 let Kvíderová Jaroslava, Mirošov
 65 let Bohuslav Emil, Rokycany - ZO-3
 Plachý Jaroslav, Trokavec
 75 let Bradová Jiřina, Rokycany - ZO-5
 Vichra Milan, Březina
 Šůcha Jindřich, Volduchy
 80 let Meduna Karel, Zbiroh
 81 let Cinert Václav, Dobřív
 83 let Vlčková Miloslava, Volduchy
 85 let Bláhová Milada, Rokycany - ZO-6
 Fiala Jaroslav, Rokycany - ZO-11
 Hlavatý Miroslav, Zbiroh
 88 let Veverka Hanuš, Mýto
 89 let Poláček Václav, Rokycany - ZO-6
 Špačková Anna, Dobřív
 91 let Košar Josef, Březina
 Jandová Anežka, Přívětice

Listopad 2010

60 let Vajnarová Marie, Strašice
 Černý Tomáš, Těškov
 65 let Lang Miroslav, Mýto
 Veverka Václav, Těškov
 70 let Cinková Miroslava, Rokycany - ZO-4
 75 let Eisenhammer Čestmír, Kříše
 80 let Šásek Josef, Rokycany - ZO-8
 Řeháčková Věra, Volduchy
 81 let Vlček Karel, Rokycany - ZO-13
 Paučo Pavel, Zbiroh
 84 let Pechal Rudolf, Mýto
 85 let Zmeškal Jaroslav, Cheznovice
 Karatochvílová Jindřiška, Volduchy

87 let Milfaitová Anna, Rokycany - ZO-11
 88 let Zdvořanová Terezie, Volduchy
 98 let Nováková Zdislava, Dobřív

Prosinec 2010

55 let Ciprová Olga, Rokycany - ZO-12
 Novák Vladislav, Lhota p.Radčem
 60 let Kuneš František, Rokycany - ZO-23
 65 let Vajnar Pavel, Strašice
 70 let Záhrobská Ludmila, Holoubkov
 75 let Čejka Miloslav, Hrádek
 Patáková Milada, Hrádek
 80 let Mašek Jaroslav, Břasy
 Matasová Věra, Hrádek
 81 let Ptáčníková Vlasta, Rokycany - ZO-3
 Plundrich Milan, Holoubkov
 Šilhanová Božena, Hrádek
 82 let Plachý Jaroslav, Rokycany - ZO-3
 Tejček Vladimír, Strašice
 83 let Blecha Rudolf, Březina
 Pelc Alois, Těškov
 84 let Fišer Jan, Rokycany - ZO-3
 Pavlovičová Bohuslava, Rokycany - ZO-3
 Schwarz František, Rokycany - ZO-5
 Paulus Svatopluk, Rokycany - ZO-8
 Aubrechtová Eliška, Volduchy
 85 let Huml František, Cheznovice
 Svoboda Bedřich, Strašice
 86 let Geltnerová Růžena, Hrádek
 87 let Jedlička Jan, Mýto
 Chumová Anežka, Strašice
 89 let Zelenková Marie, Strašice
 91 let Zdvořan Miloslav, Volduchy
 92 let Polák Silvestr, Mýto
 96 let Veverková Marie, Těškov
 Eklová Marie, Strašice

*Všem našim soudruzkům a soudruhům jubilantům přejeme vše nejlepší, hodně zdraví a štěstí
 v dalším životě*

Kam kráčí sociální demokracie?

Chaos v řadách sociální demokracie

Poslední parlamentní volby sociální demokracie nad očekávání prohrála. Příčiny, proč k tomu došlo, jsou zdánlivě jednoduché a dají se spočítat na prstech. Údajná nepopularita jejich předsedy Paroubka, který vyvolal několik „válečných střetů“ s téměř veškerým okolím – s opozicí, zčásti s vlastními řadami, s mocnými a velmi nízko stojícími masově sdělovacími prostředky, které vždycky hledají oběti, aby zaujali své další oběti – milióny diváků, posluchačů i čtenářů. Paroubek se snažil svým bouřliváctvím přitáhnout na svou stranu lidi a voliče, spoléhaje na jejich osobní „humanismus“, na sympatie k němu, že je bít a vláčen skutečnou lůzou, házející na něj a jeho soupeřníky vajíčka, rajčata, sprosté nadávky atd. Tato taktika nevyšla.

Další důvody byly také pasti, které na sociální demokraty postavily masově sdělovací prostředky – provokace, snižování jeho role jako vůdce soc. dem., skandalizace, klamání jeho zastánců, vyvolávání paniky nenávisti, strachu ze spolupráce s komunisty atd. To také zabralo, a sám Paroubek a jeho okolí se zapojili do těchto nic neříkajících šarvátek místo toho, aby bojovali za svůj program. Pravice a masově sdělovací prostředky, které se v drtivé většině postavily proti jeho osobě, tak rozmělnily předvolební zápas na obyčejné epizody...

Další příčinou byla jakási „zrada“ v jeho vlastních řadách i v řadách u těch, kteří si říkali a říkají „levicoví“ žurnalisté v čele s komentátory Práva, kteří mu nemohli přijít na jméno v mylném domnění, že sociální demokracie volby vyhraje s přehledem, a proto ve volném ringu Paroubka vůbec nešetřili, aniž by si uvědomili, že tím současně podřezávají větev i celé sociální demokracii. Takové útoky z řad „levicových“ žurnalistů, jako byl Mitrofanov, Hanák, Franěk a další - byly nevídané a také nepochopitelné. Ukázalo se však, že tato sorta žurnalistů silně poškodila celou sociální demokracii a dopomohla k restauraci nynějšího nezvládatelného kapitalismu, jehož dosazení representanti si s námi – levici i indiferentními, dělají co se jim zlíbí s odůvodněním, že byli zvoleni demokraticky a svobodně.

Pokud pak jde o ty „levicové“ žurnalisty, teprve po volbách procitli a najednou jsou plni starosti o osud sociální demokracie a levice vůbec. Nyní pláčou nad rozlitým mlékem a jsou samé rady, která znova získat ztracené pozice sociální demokracie. Nejprve si hráli na borce, nyní si hrají na terapeuty.

Zapomněli na své dělnické socialistické kořeny a na boje pracujících

Propad sociální demokracie ve volbách i obecně však má své kořeny i někde jinde. Sociální demokraté totiž zapomněli na dvě velmi významné skutečnosti: na slavnou minulost sociálně demokratického dělnického hnutí, z jehož kořenů vzešla jak sociální demokracie, tak i komunistické strana, tedy na slavnou socialistickou minulost, sahající do druhé poloviny 19. století, tedy na své lidové kořeny, a za druhé na socialistický program, z něhož vycházely všechny dosavadní boje dělnické třídy – tedy na ideologii. Oba tyto svaté dělnické instrumenty zahodili na smetiště jako břímě, které by mohlo poškodit současné renomé strany sociálně demokratické. Neboť podlehl šířené nákaze pravice o tom, že vše, co je socialistické, je nedemokratické a nestátotvorné a nepatří do současnosti a budoucnosti. Bojí se, že v očích staronové buržoasie, s níž si dnes bratrský v praktické politice velice rozumí, by upadla v nemilost.

Jediné rovné, co ještě jen teoreticky u sociální demokratů zůstalo živé, je její sociální program, který však nevychází z kořenů této strany a z jejího historického programu, ale je vynucený dnešními okolnostmi – bez sociálních hesel by sociální demokracie ztratila veškeré sympatie a svou tvář. Ano, aby získala levicové masy a voliče, vyhlásila řadu významných sociálních programů, které byly přijatelné pro většinu lidí. Jenže ukázalo se, a dnes zvláště, že sociální demokracie dle svého chování, respekt. dle chování svých dnešních vůdců (např. většiny krajských hejtmanů) se téměř neliší od exponentů presentované čtyřkoalice, shrnující v sobě nejpravicovější a nejburžoasnější politické proudy společnosti, kteří se veřejně hlásí i k takovým morbidním deklamacím jako je heroizace zločinů Mašinů, Paumera atd., ke kterým se i předchozí pravicoví politici a pravicová veřejnost chovali (až na M. Topolánka a některých jiných) poněkud rezervovaněji, nežli dnešní vládcové.

Sociální demokracie se v době před volbami jednoznačně zařadila mezi antikomunistické proudy a tak ztratila důvěru četných voličů a občanů. Zůstává sice na papíře stranou levicovou, ale v současné době se i v Česku projevuje fenomén z USA – kde fungují jen dvě strany - strana „demokratická“ a strana republikánská. Ve světě tyto dvě strany se od sebe vůbec neliší a připomínají dvě fotbalová mužstva, která kopou proti sobě, protože vítěznému mužstvu se nabízí pytel zlatáku, poraženému pak půl pytle zlatáků – a oběma pak hodně muziky a bohatství neboli porcování vola. I v Česku se začíná schylovat k vytvoření nikoliv pravice a levice, ale pravice „demokratické“ a pravice „republikánské“ s totožným programem, ale s odlišnými úsměvy lídrů.

I česká sociální demokracie a většina jejich lídrů spěje k této podobě – prapor skutečné levice v sociální demokracii dnes drží je pár osobností, které jsou stejně terčem palby mladších soc. dem. jestřábů, sedících nejen v Lidovém domě, ale i na křeslech krajských hejtmanů. Zdá se však, že ti soc. dem. obývající místo „nahore“ ani nevědí, co se děje dole ve městech a vesnicích. Tam ještě snad doutná trocha levice a trocha sociálně demokratické tradice, kde skutečná levice sociálních demokratů a komunistů ještě existuje a může se v obcích stát hrází všeobecného nástupu kapitalistického marasmu. Cesta antikomunismu sociální demokracie vede do slepé uličky a vytváří široký prostor i v Česku s obrovskými dělnickými socialistickými tradicemi, ke konvergenci sociální demokracie s pravici a k vytvoření severoamerického politického modelu dvou politických stran, které se od sebe vůbec neliší, jak ukazují zkušenosti z vývoje USA v posledních více jak 60 let (asi od smrti presidenta F. D. Roosevelta).

Konstituují se jako v USA dvě politické strany?

Žel však ztrátou komunikace s revoluční minulostí a se socialistickým programem trpí nejen soc. dem. v Česku, ale je to negativní fenomén v sociálně demokratických a socialistických stranách ve všech evropských zemích, což v současné hospodářské krizi zvláště vede k odbourání všech sociálních vymožeností, které bojem získali pracující v průběhu posledních 60 let. Typickým příkladem je zrovna Česká republika, kde se doslova a nestydatě odbourávají poslední socialistické jistoty a pracující si nechávají beztrestně štípat dříví na svých bedrech, jen aby neztratili práci a nezařadili se do miliónové armády nezaměstnaných či bezdomovců. Je to velmi tristní situace v zemi, kde existovaly v porovnání se zeměmi západní Evropy velmi pokrokové jistoty téměř ve všech sférách života – připomeňme: vysoká úroveň zdravotnictví a péče o občany od narození, jistoty sociální, školské, dostatek pracovních příležitostí (spíše bych řekl nedostatek pracovních sil), zajištěna bezpečnost občanů atd. Dnes přiznávají i kapitalističtí ideologové, že odbourávání nejzákladnějších práv občanů a základních pilířů státu vedou k tomu, že přestane fungovat společnost jako taková a že fungovat budou jen kapitalističtí podnikatelé, kteří budou beztrestně (s vytvořením vlastní legislativy) diktovat ostatní společnosti. Například i známý pravicový komentátor Hvíždala varuje: „Bez levice (míní tím samozřejmě sociální demokracii), padá stát pod křídla podnikatelů“. Od této hrozby dnes nejsme daleko – zejména pod vládou „demokraticky“ zvolené vlády čtyřkoalice. (Cis)

Návrh k zamýšlení

Ke zlepšení práce poslanců s voliči navrhujeme, aby poslanci Parlamentu ČR za KSČM, zvolení voliči z několika okresů, střídali každý rok sídla svých kanceláří po městech celého svého volebního obvodu tak, aby lépe komunikovali se svými voliči i občany i z jiných sídel, než z centra volebního obvodu. Např. poslankyně Mgr. I. Levá by po roce mohla přesunout kancelář z Plzně do Rokycan, za rok do dalšího volebního okresu atd. (Redakce)

Listy z Rokycan. Měsíčník OV KSČM v Rokycanech. Řídí redakční rada. Adresa redakce: OV KSČM Rokycany, Na Husinci 477, 337 01 Rokycany, telefon: 371722 745, mail: listy.rokycany@kscm.cz, internet: www.kscm.plzen.cz, celostátní: www.kscm.cz, internetová adresa Haló novin: www.halonoviny.cz, Haló rádio: www.radiohalo.cz
Jen pro vnitřní potřeby. „Listy“ lze objednat osobně, mailem, písemně nebo telefonicky v redakci.